

Апакем

Эрке жел сыласа жүзүңдү,
Эркеп түтпөй кетем мен.
Аластап кырсыктан изимди,
Апакем сүйчү эле чекемден.
Көл болуп сурданат көз жашым катат,
Күйгүзүп сапарын күн дагы батат эй.
Арманым жүрөктө арылбай жатат,
Жанымда сен жоксуң апаке.
Жашоодо апакем тоо болду,
Калкалап мени жамгырдан.
Жашыймын тоолорду көргөндө,
Апакем тургандай алдымда.
Мейиздей төгүлүп мезгилим шашат,
Баш ийбей акылга балалык качат эй.
Кемитпей ордунду келемин жашап,
Сезимде сен барсың апаке.
Кайырма:
Апакем көңүлдө өчпөгөн улук жан,
А бирок өмүрдө жоготуу бат экен.
Көшөрүп сураймын көктөгү булуттан,
Көрдүңбү каякта асылым апакем.
Кемитпей ордунду келемин жашап,
Сезимде сен барсың апаке